

om, at dette Jagttegn skal udstedes gratis. Jeg har hørt en Mængde Udtalelser paa Møder, jeg har deltaget i, navnlig i min egen Valgkreds, men ogsaa andre Steder i Landet, fra Lodsejere, baade store og smaa, der har været i høj Grad forbitrede over det Indgreb, man her har gjort i Ejendomsretten.

Der kan efter min Mening ogsaa være andre Bestemmelser i Jagtloven, som allerede har vist sig ikke at være tidssvarende. Der findes en Bestemmelse om, at den Mand, der ikke selv ønsker at udøve Jagten, har Ret til at overdrage sin Ret til at jage paa sin Jord til en Søn eller Svigersøn, naar denne bor hos ham. Er der nogen Rimelighed i at opretholde en saadan Bestemmelse? Naar jeg ikke bruger den Ret, jeg har til at jage paa min egen Jord, hvorfor skal jeg saa ikke have Lov til at sige til min Søn eller Svigersøn, der muligvis interesserer sig for Jagt, at han maa udøve denne Jagt, og hvorfor skal han ikke kunne udøve den paa de samme Vilkaar, som jeg selv maatte efter Løven, hvis jeg ellers interesserede mig derfor? Dette saavel som det, at man skal betale, selv om det kun er 2 Kr., i Afgift for at maatte jage paa egen Jord, betragter man ude omkring i Landbefolkningen som et Indgreb i Ejendomsretten, og det er et af den Slags Indgreb, som man mindst af alt havde ventet sig af det nuværende Flertal i det høje Ting.

Naar jeg glæder mig over, at der er stillet i Udsigt, at dette Lovforslag skal henvises til Udvalg, og tillige glæder mig meget over, at den højtærede Minister har erklæret sig villig til at modtage ogsaa andre Ændringer end de her foreslaaede, er det navnlig paa Grund af Henvendelser, jeg har faaet dels fra Nyord Fiskeriforening i min Valgkreds og dels fra en Repræsentant for Fiskerne paa Samsø og Sejro. De er kommet med forskellige Henvendelser angaaende navnlig de Bestemmelser om Fredningstiden, som blev fastsat i Jagtloven — det drejer sig navnlig om Dykænder og Graaænder; men der er ogsaa forskellige andre Ændringer, som man har antydet og udtalt Ønske om, og som jeg vil haabe det vil være muligt at vinde Forstaaelse for i Udvalget. Jeg skal i øvrigt ikke gaa i Enkeltheder, men tilsige mit Partis Bistand til, at vi gennem en Forhandling i Udvalget kan naa til et mere tilfredsstillende Resultat end det, der blev opnaaet i Fjor.

Lundberg: Jeg maa desværre sige, at jeg ligesom mit Partis Ordfører ikke kan

føle mig tilfredsstillet ved det Forslag, som af den højtærede Minister er fremsat om Ændringer i Løven om Jagten, idet der er mange uheldige Bestemmelser i denne Lov, som Lovforslaget ikke bøder paa. Jeg tænker ganske særlig paa det Jagtkort, som Fiskerne skal betale for at faa Ret til at udøve Jagt paa Havet, i Fjorde og Vige, det vil sige paa offentligt Farvand, og ganske specielt paa den Afstandsbestemmelse, der blev indsat i Løven om, at indenfor 50 m fra Land maatte der ikke jages. Denne Bestemmelse har, som maaske den højtærede Minister allerede er bekendt med, vakt megen Uvillie blandt Fiskerne, og naar jeg tager Ordet, er det, fordi denne Afstandsbestemmelse i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, mærkes i saa høj Grad, at det praktisk talt er gjort umuligt for Fiskerne at jage paa Randers Fjord. Der er saa godt som ingen Steder, hvor Afstanden er over 100 Meter. Det betyder altsaa, at al Jagt paa Randers Fjord hermed er forbudt.

Naar Jagtloven er kommet til Revision ved denne Lejlighed, har jeg den Formodning, at det hovedsagelig skyldes, at Grundbesidderne har klaget over det 2 Kr.s Jagttegn, de skal løse for at faa Ret til at udøve Jagt paa deres egen Grund. Ministeren sagde da ogsaa i sin Forelæggelsestale, at han har haft Opmærksomheden henvendt paa det Forhold, og han kunde godt tænke sig, at man gik til en lavere Sats. Det forekommer mig at være noget beskæmmende, at det netop er Grundbesidderne, som er de fremmeste ved Kritikken af denne Jagtlov og i Kritikken af Paabudet om Jagttegn, fordi de skal betale disse 2 Kr., medens man paalægger andre Mennesker at løse Jagttegn til 20 Kr. Stk. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvilken Forskel der er paa, om en Mand jager paa sin egen Jord, eller om han jager paa et Stykke Jord, han har lejet og betaler en aarlig Afgift af for at udøve Jagten der, eller om han udøver Jagt paa offentligt Farvand, paa Havet, Fjorde eller Vige, som er Allemands Eje. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Forskel. Jeg kunde i og for sig godt tænke mig, at man bibeholder Jagtkortsystemet, lader enhver, der ønsker at gaa paa Jagt, løse et saadant Jagttegn og lader ham betale en Afgift, der svarer til den Udgift, der er forbundet med at udstede Jagtkortet; men jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Berettigelse i, at der skal paalægges hverken den ene eller den anden af dem, der udøver Jagt, en Særbeskatning. Jeg kan navnlig